

Nasa Loob ang Kulo

Selected Haikai, 2013-2019
(俳諧、25年平静一元令和)

Nicko Reginio Caluya

for all my younger selves
for all my angels and demons
for T

Contents / Nilalaman

Kaizen	1
Barbecue Party	3
Scenes from Science Town	4
Mga Ligaw na Salin	5
Tala-talaan (Stellar Ephemerides)	7
Properties of the Periphery	9
Buwan-buwan (Lunar Ephemeris)	11
Momiji	13
Weekend Shutdown	14
On a Postcard, White Day	17
Gion-shijo	18
Daigoji	18
Refrigerator	19
Nagtatagsibol	20
Bodies at Rest	21
Sa Murin-an	22

Kaizen

Para saan ang mga tulay? Sapagkat rumurupok ang kahoy sa tubig-alat matapos ang ilang dekada, salain ang buhangin, magmina ng mga pinagsasamang kongkreto at aspalto. Bawal ang mga malalaking bato. Salain muli. Sukatin hanggang sa pinakapinong materyal. Sa pagtumbas ng bawat bilang, higit na tumitiyak ang mga salita: sentro ng grabedad, sentimetro, intensidad. Kung ipagpapabukas pa ang prosesong ito, wala nang tulay. Tapos ang proyekto. Hindi na makabubuo pa ng mga tulay. Tuluyan nang matatapos dito ang pangarap na may maipagmalaking estruktura.

ganito gumana:

ang program ang tula:

sa ilaw at wala:

Matagal na dapat itong buo. Kinakailangan ko pang magsagwang mag-isa sa maliit na bangka upang makatawid sa kabilang isla. Tuwing Hunyo o sa tuwi-tuwinang lindol, lumalamon (na)ng buhay ang mga alon, hindi natatapos hanggang may sampahang dalampasigan o daungan. Huli na nang kanilang malaman ang pagdagsa nito sa madaling-araw noong Marso. Mabilis kumalat ang balita, ngunit matagal bago dumating ang tulong. Para saan ang pagtawid?

ilaw wala ilaw ilaw wala wala wala

ilaw ilaw ilaw ilaw ilaw—

Napupundi ang mga bumbilya matapos manalasa ang bagyo, matapos tangayin sa kabilang baryo ang mga kawad ng kuryente. Bago matapos ang Setyembre, isang buwang paghupa ang katumbas ng anim na oras na ulan, at daan-daang nagsibasagang ilaw na kailangang palitan. Inanod ang mga tahanan sa rumaragasang daluyong, at lahat nakasubaybay, nagigitla. Anino lang ang kumukupkop sa mga bangkay na humalo sa mga plastik, goma, putik, latak at lata sa tumitigas na lupang nabubuo bilang isla sa gitna ng ilog. Wala nang katawang tutukuyin, wala nang araw na bibilangin. Magpapatuloy—

2 5 平成 6月6日

Momiji

The mountain becomes an attraction only when its skin starts shedding. October just ended. The old man plays his afternoon tune with a flute. The long cry hushed by the shallow river disappears with the wind, travelling below the bridge once wooden. Above, locals drive rickshaws carrying lovers. Boats move along and against the current, each other's waves interspersing at the surface. I swirl both paddles lightly. The boat tilts to my right. Maple leaves the size of infant hands drown themselves in freshwater. The water surges to the banks, and leaves stick to wet rocks. Desperate attempts are made when it is already too late.

*at the sight of death
what can we love but the fall
leaves, then leaves, then leaves*

28平成 4月13日

Bodies at Rest

with, for T

海の風
眠気を誘う—
君の息

umi no kaze
nemuki wo sasou—
kimi no iki

(itong habagat)
ang hanging-dagat
pinahihimbing ako
ng 'yong paghinga

the breeze from the sea
invites me to fall asleep—
your gentle breathing

元年令和 8月25日

目の側そばに
薄棚引く
野分かな

me no soba ni
susuki tanabiku
nowaki kana

pilikmata mo'y
pilapil, hinahangin—
bagyo, marahil

eyelashes flutter
like silvergrass it must
be a typhoon gust

元年令和 10月12日

TUNGKOL SA MAY-AKDA

Mula sa Lungsod ng San Pedro, Laguna si Nicko Reginio Caluya. Matapos ang Mayo 2013, walang siyang ibang hiniling kundi makabalik sa bansang Hapon. Matapos ang Disyembre 2019, nagpabalik-balik na siya at higit tatlong taon na siyang nananatili. Nasa ikalawang taon na rin siya ng programang doktorado sa Agham Pang-impormasyon sa Nara Institute of Science and Technology. Tuwing hindi siya nagsusulat ng mga teknikal na bagay, nagsusulat siya ng mga tula. Karamihan sa mga tulang ito ay nasa *Heights Ateneo*. Mahilig siyang tumulala, tumingala sa mga tala, tumula, tumitig, at umibig. Kapag mahal ka niya, malamang nakapagsulat na siya tungkol sa iyo.